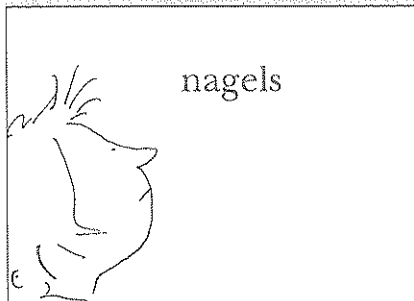
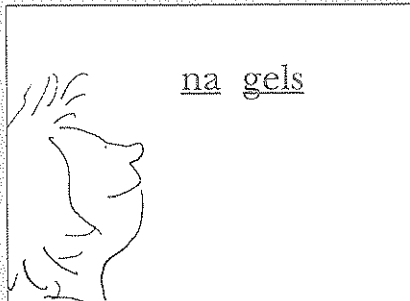

nagels

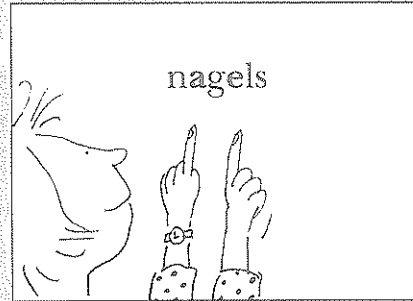
Dit is het voorbeeldwoord:

Kijk er goed naar.

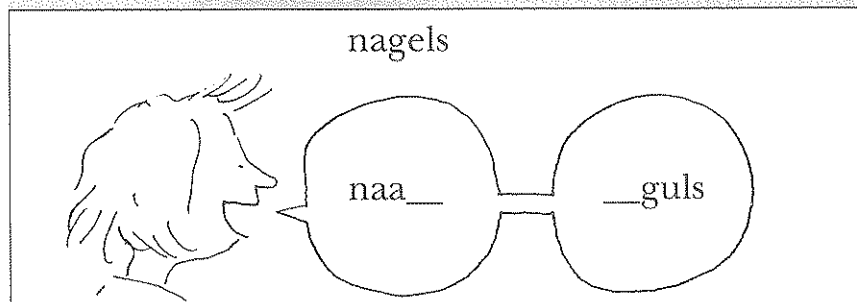

Het woord heeft twee lettergrepen.

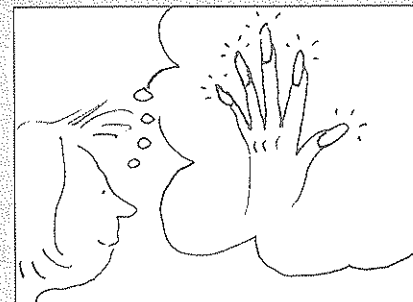

Let op bij deze twee klinkers.

Zo zeg je dit soort woorden, maar zo mag je ze niet schrijven:

Je zegt direct het eerste stuk. De klinker is lang.
 Je kijkt verder. Je zegt het tweede stuk.
 Er staat e, maar je zegt -u-.

Je denkt aan wat het woord betekent.

•

kogels
 dames
 havens

kuikens
 dadels
 deksels

duikers
 kerels
 suikers

gevels
 dorens
 parels

varens
 pleisters
 beitels

kabels
 namens
 meesters

schilders
 vogels
 molens

ketels
 meubels
 horens

tegels
 keukens
 dokters

hamers
 spijkers
 meters

bodems
 spelers
 rondes

bakkers
 meesters
 schouders

winkels
 kelders
 kelners

kegels
 heuvels
 keizers

panters
 oevers
 vleugels

Het pakhuis

In ieder dorp en in elke stad zijn winkels waar je spullen kunt kopen. Wat veel mensen niet weten, is dat die spullen niet rechtstreeks uit de fabriek komen. Meestal slaat men ze eerst een tijdje op in een pakhuis. Vaak is dat een groot, saai gebouw. Vroeger niet, toen waren het leuke panden met mooie gevels. In een grote stad kom je ze nog weleens tegen, vooral bij de havens.

Bart woont in de buurt van zo'n pakhuis en hij mocht er eens binnen kijken. Het leek van binnen wel een reuzenschuur. De spullen lagen op schappen.

Bart zag er meubels, zoals stoelen, tafels en kachels. Maar ook andere dingen voor in huis, zoals deuren en vensters, hele keukens en tegels.

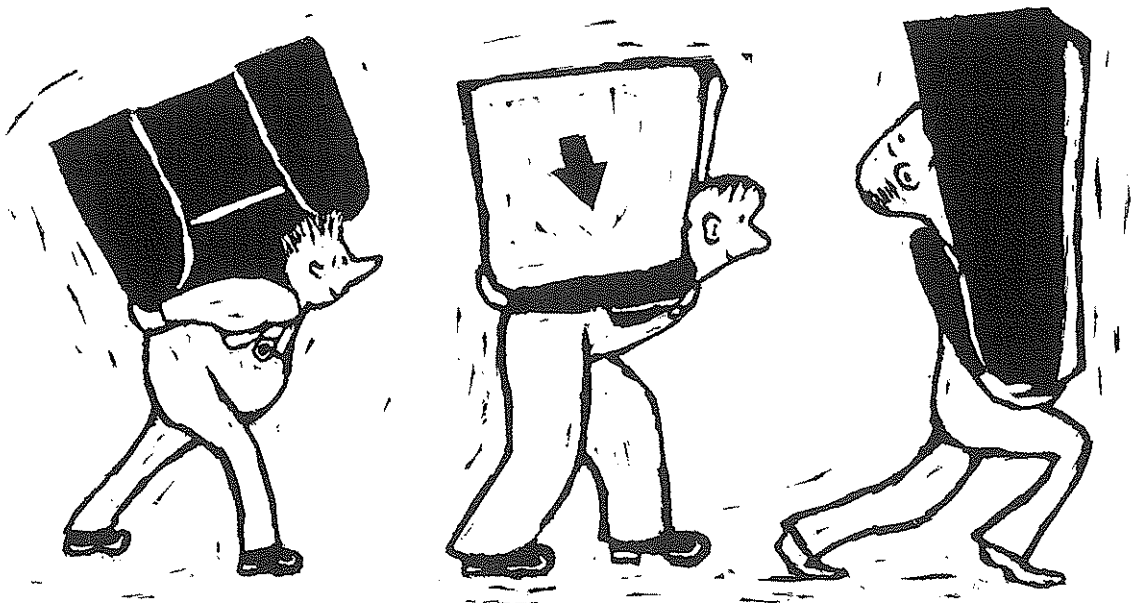
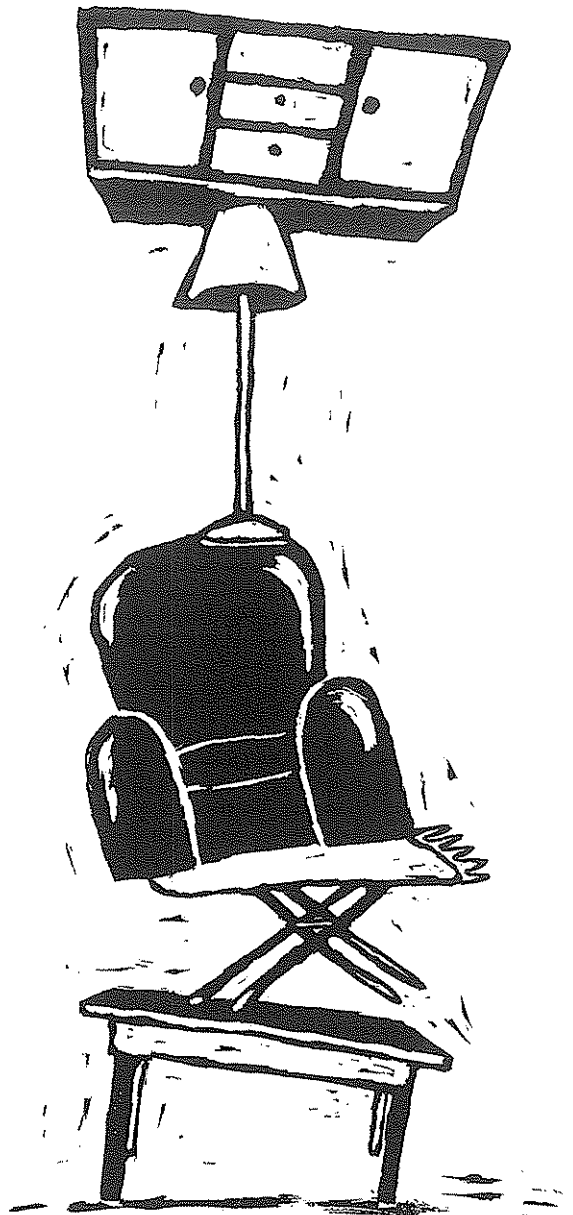
Er waren ook rekken met kleine dingen: deksels, parels, hengels, borstels, bezems, kussens, dekens, kokers, horens, lampen en nog veel meer.

De werklui in het pakhuis moesten flink sjouwen.

Bart mocht even helpen en al gauw waren zijn handen en nagels pikzwart. Het vervoer door de grote ruimte gebeurde op wagens.

„Het was heel leuk,” zei Bart na afloop.

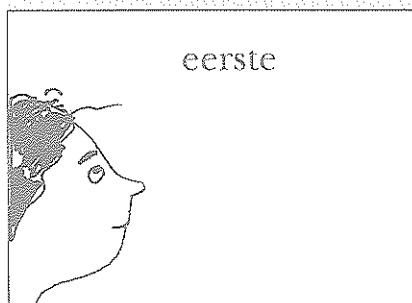
„Maar ik zou er zelf toch niet willen werken.”

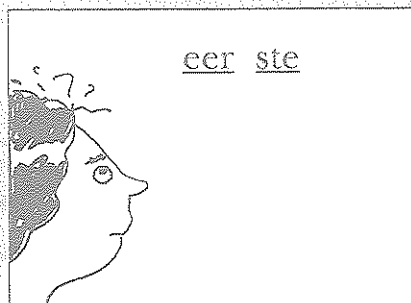
OEFENBLAD TWEELLETTERGREPIGE WOORDEN DIE EEN RANGORDE AANGEVEN OF
BESTAAN UIT EEN BIJVOEGLIJK NAAMWOORD MET ONBEKLEMT OOND ACHTERVOEGSEL
TEN BEHOEVE VAN AVI-NIVEAU 4

eerste

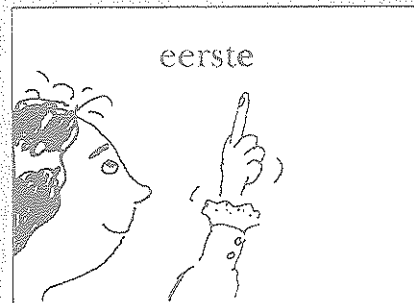
Dit is het voorbeeldwoord:

Kijk er goed naar.

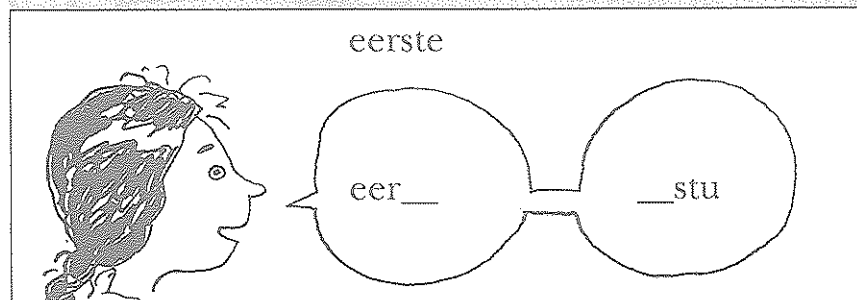

Het woord heeft twee
twee lettergrepen.

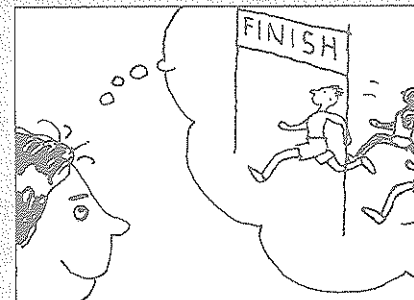

Let op bij deze klinker.

Zo zeg je dit soort woorden, maar zo mag je ze niet schrijven.

Je zegt direct het eerste stuk. Je houdt de r even aan.
Je kijkt verder. Je zegt het tweede stuk.
Er staat e, maar je zegt -u-.

Je denkt aan wat het
woord betekent.

blauwe
tweede
gekke
tiende

droge
koude
lichte
warme

zere
rijke
derde
lange

korte
vieze
laatste
nette

bleke
dunne
dode
koele

vreemde
vijfde
natte
lage

arme
zesde
elfde
gladde

twaaifde
vierde
lange
hete

dikke
vette
felle
rode

hete
volle
lege
witte

harde
eerste
dure
tiende

ruwe
mooie
kale
achtste

slappe
gele
groene
hoge

mooiste
beste
zachte
ronde

boze
lieve
rijke
hoogste

Nieuwe kleren

„Voor de tiende keer, Femke,” zegt moeder.
„Schiet op. We gaan.” Femke hijst haar lange
broek op en schiet in haar lage schoenen.
Bah, bah, bah, denkt ze, nieuwe kleren kopen.
Eerst in een volle, hete bus naar de stad, en
dan al die stomme winkels in en uit, bah!
Ze haalt een kam door haar zwarte haar, klaar.
De stoelen in de bus zijn tot de laatste plaats
bezet.

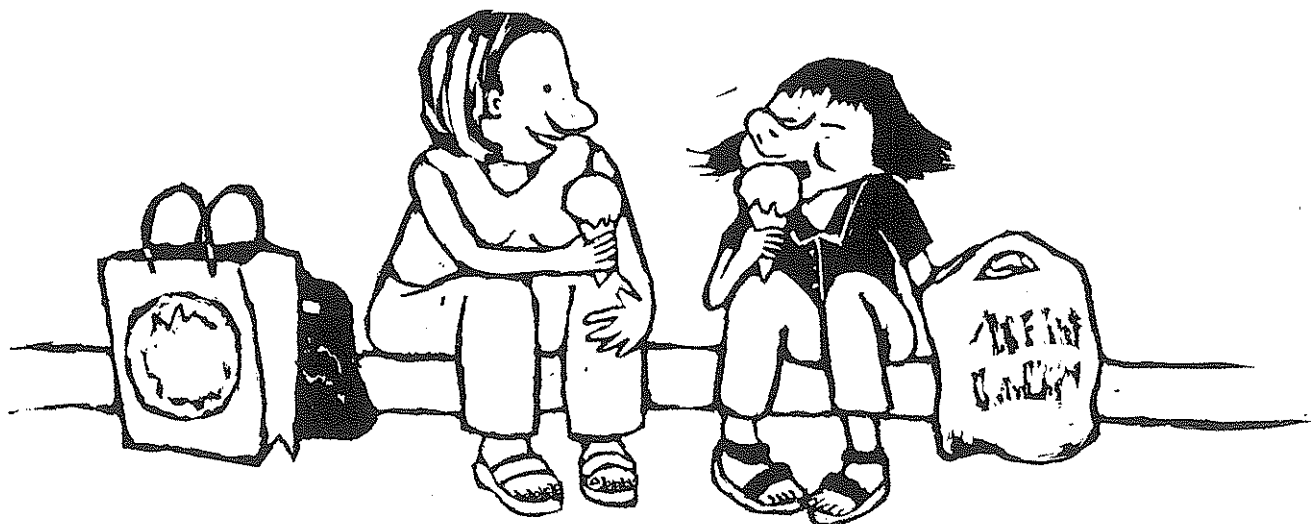
Het is maar goed dat het maar een korte rit is.
In de eerste winkel hebben ze alleen maar
dure kleren. „Wat een saaie winkel,” zegt
Femke hardop. Dat levert een boze blik van
de dame achter de toonbank op. In de tweede
winkel begint het passen, waar Femke zo’n
grote hekel aan heeft.

„Ik vind die gele, dunne broek het mooist,”
zegt ze.

„Nou,” twijfelt moeder, „zo’n gladde broek,
en dan ook nog zo’n lichte kleur... Ik ben
bang dat je daar heel snel vieze vlekken op
krijgt.”

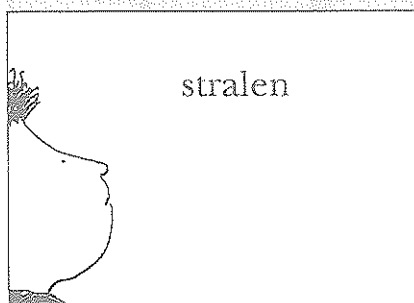
Na lang zoeken kiest Femke een blauwe
spijkerbroek en een warme, rode trui met
gekke beesten erop.

„Ziezo, laat nu het koude weer maar komen,”
lacht moeder. „En weet je wat ik denk? Dat
jij nu best zin hebt in een dikke, koele ijSCO.”
En zo werd het toch nog een leuke middag.

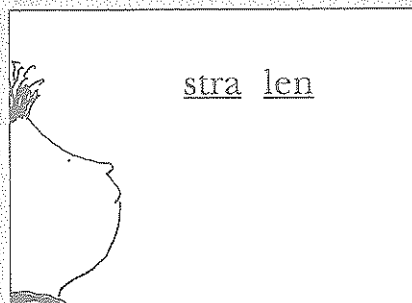

stralen

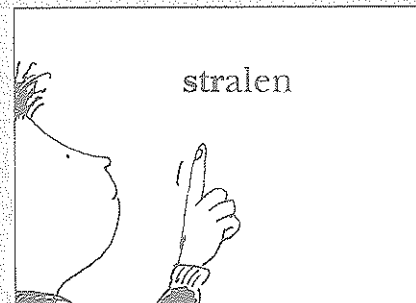
Dit is het voorbeeldwoord:

Kijk er goed naar.

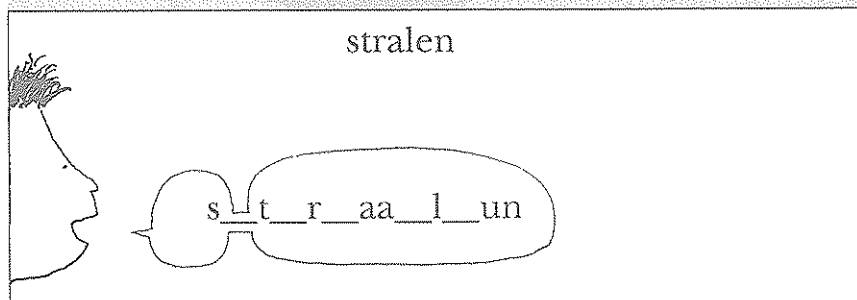

Er zijn twee stukken.

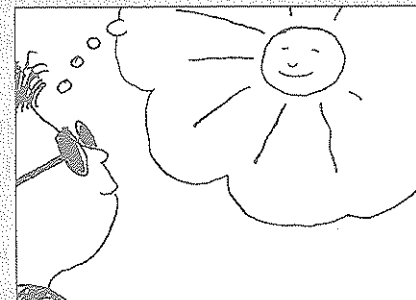

De letters vooraan zijn moeilijk.

Zo zeg je dit soort woorden, maar zo mag je ze niet schrijven:

Je zegt direct de s en houdt die aan.
Dan zing je de rest van het woord.

Je denkt aan wat
het woord betekent.

sprongen
 spreken
 stralen
 storen

spruiten
 spotten
 draaien
 drinken

stromen
 spreeuwen
 strepen
 schrikken

springen
 straffen
 strelen
 strijden

preken
 sproeien
 dragen
 kreunen

straten
 struiken
 zwerven
 vriezen

streken
 schrijven
 strijken
 schroeien

vlechten
 schreien
 schrammen
 kwaken

stropen
 schrijven
 schrapen
 schroeven

sterven
 krijgen
 steken
 treuzel

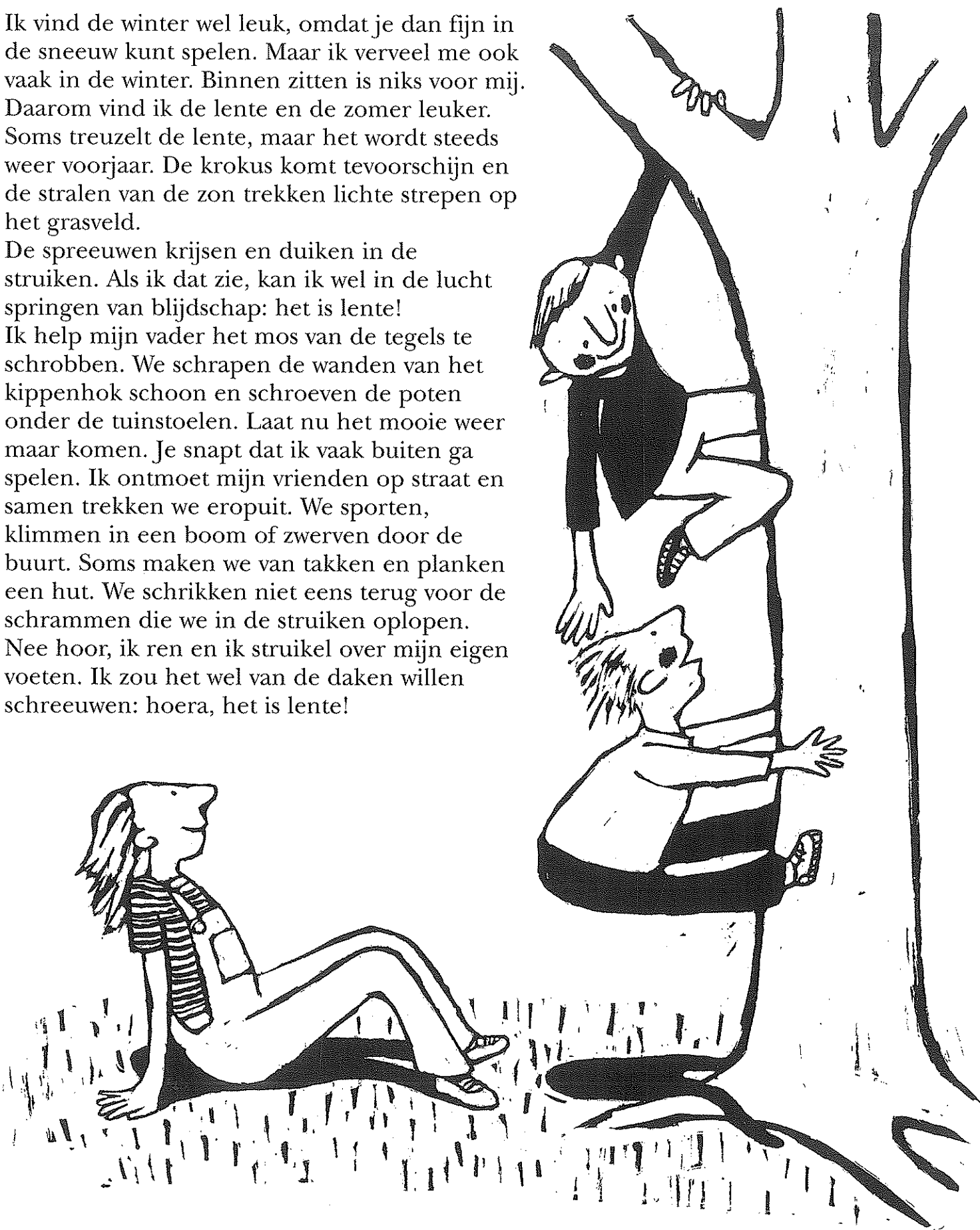
smelten
 stelen
 springen
 schrobben

grommen
 streken
 drogen
 kraken

Hoera, het is lente

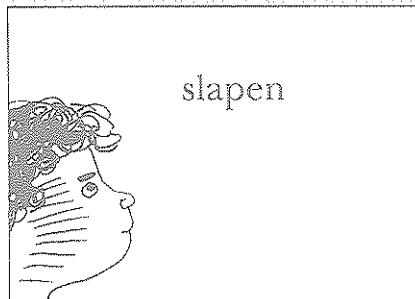
Ik vind de winter wel leuk, omdat je dan fijn in de sneeuw kunt spelen. Maar ik verveel me ook vaak in de winter. Binnen zitten is niks voor mij. Daarom vind ik de lente en de zomer leuker. Soms treuzelt de lente, maar het wordt steeds weer voorjaar. De krokus komt tevoorschijn en de stralen van de zon trekken lichte strepen op het grasveld.

De spreeuwen krijsen en duiken in de struiken. Als ik dat zie, kan ik wel in de lucht springen van blijdschap: het is lente! Ik help mijn vader het mos van de tegels te schrobben. We schrapen de wanden van het kippenhok schoon en schroeven de poten onder de tuinstoelen. Laat nu het mooie weer maar komen. Je snapt dat ik vaak buiten ga spelen. Ik ontmoet mijn vrienden op straat en samen trekken we eropuit. We sporten, klimmen in een boom of zwerven door de buurt. Soms maken we van takken en planken een hut. We schrikken niet eens terug voor de schrammen die we in de struiken oplopen. Nee hoor, ik ren en ik struikel over mijn eigen voeten. Ik zou het wel van de daken willen schreeuwen: hoera, het is lente!

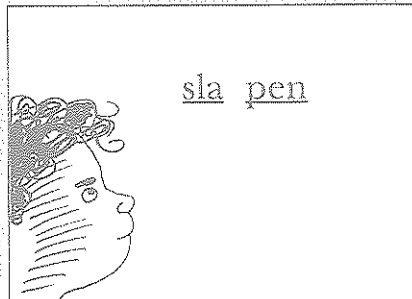

slapen

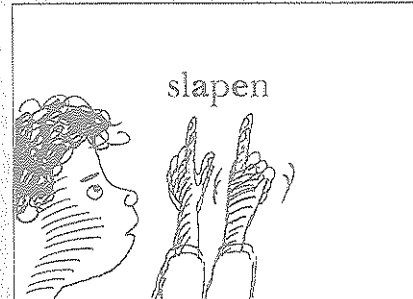
Dit is het voorbeeldwoord:

Kijk er goed naar.

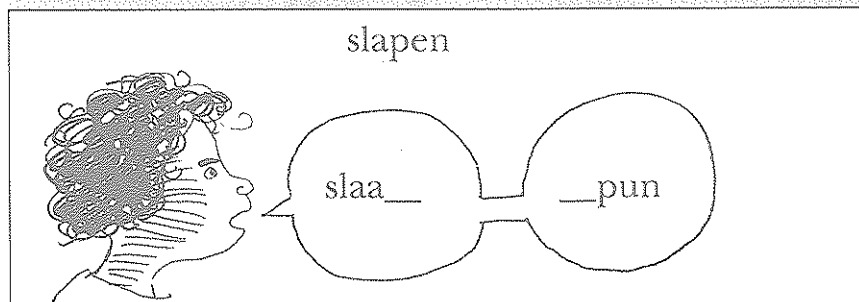

Het woord heeft twee lettergrepen.

Let op bij deze twee klinkers.

Zo zeg je dit soort woorden, maar zo mag je ze niet schrijven.

Je zegt direct het eerste stuk.
 Die klinker is lang, dus je houdt hem even aan.
 Je kijkt verder en zegt het tweede stuk.
 Er staat e, maar je zegt -u-.

Je denkt aan wat het woord betekent.

•

zomaar
 zagen
 grazen
 spelen

lopen
 geven
 nemen
 kopen

dueren
 malen
 leven
 dopen

koken
 eten
 streven
 preken

slapen
 drogen
 laten
 boren

keken
 lagen
 halen
 weten

dalen
 heten
 stelen
 komen

boven
 turen
 lezen
 beven

gapen
 delen
 malen
 halen

roken
 kopen
 kijken
 gluren

dopen
 tegen
 maken
 komen

hopen
 even
 laten
 bijna

roven
 beter
 vele
 zodat

zweven
 oven
 spoken
 waken

huren
 spreken
 samen
 menen

Bij opa en oma

Barend gaat graag naar zijn opa en oma. De vader en moeder van zijn moeder leven nog. Ze wonen niet zo dicht in de buurt en Barend komt er heel weinig.

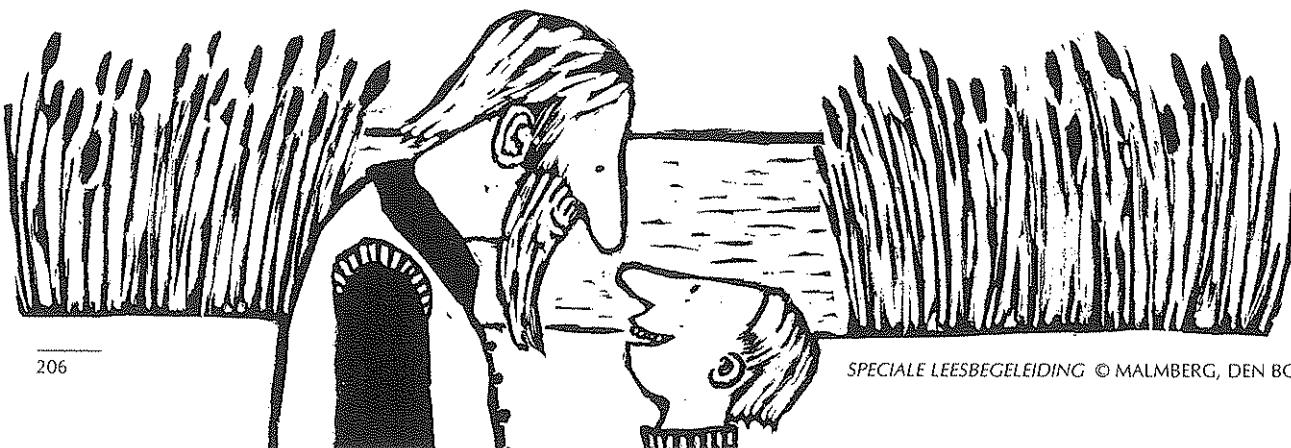
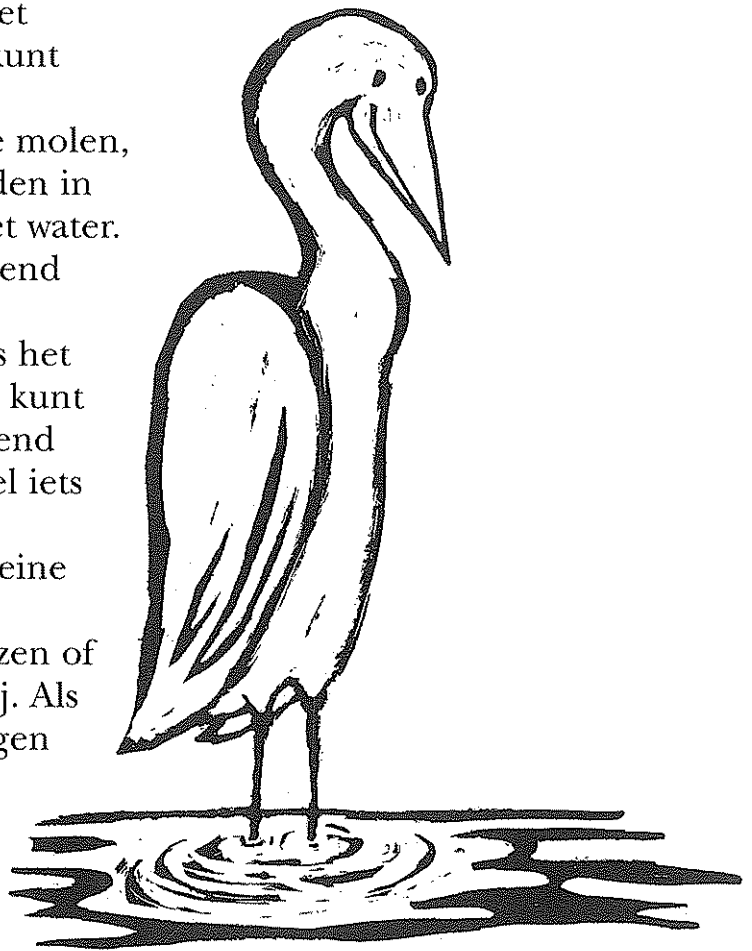
Dat is wel jammer. Toch probeert hij naar ze toe te gaan zo vaak hij kan. Meestal blijft hij dan een paar nachten slapen. De opa van Barend is oud. Hij heeft een lange, grijze baard en hij hoeft zich dan ook nooit te scheren. Hij vertelt graag over vroeger, toen hij nog in de molen werkte. Barend weet precies hoe je in de molen de granen kunt malen tot fijn meel.

Nu wonen opa en oma niet meer bij de molen, maar in een huisje bij een kanaal, midden in de natuur. Je ziet er vaak reigers aan het water. Vorig jaar, toen opa jarig was, telde Barend zelfs negen reigers.

Opa en Barend lopen vaak samen langs het kanaal. Ze stoppen steeds even, want je kunt beter rondkijken als je stilstaat. Als Barend alleen bij het water is, vindt hij altijd wel iets om mee te spelen.

Als het avond wordt, is het stil in het kleine huisje.

Er is geen tv. Daarom gaan ze lekker lezen of een spel spelen. Zo vliegt de tijd voorbij. Als Barend bij opa en oma is, duren de dagen altijd veel te kort.

•		
aarzel beter waren groene zeker	zeuren keuken nummer schelpen tijden	bijna feesttent meters laten zag
havens tover hoeken dragen hekel	dure visje aarzel diertje spotten	spijkers even dikke arme spreeuwen
eenmaal zweven doosje jaren schommel	maken bodems oortje tunnel zien	duimen volle wanneer vol drinken
mensen tegen schrikken waar grommen	kopje deksels hebben hoge meest	vele straffen lezen grasveld zomaar
schrijven schouders dwars water simpel	hadden gluren bakkers kammen dubbel	springen drinken beter kale halen
kwartier donker worstel neemt indruk	liefst schrappen gele ladder meesters	vandaag boven leven lama kwartier

Op schoolreis naar de speeltuin

Dit jaar gingen we op schoolreis ook nog naar een speeltuin. De bus stopte er tegen vieren, en we mochten er een uur blijven. We waren nog niet echt moe, dus ik treuzelde geen moment en rende naar de schommel. Na een poosje ging ik naar een soort springplank, waarop ik hoge sprongen maakte.

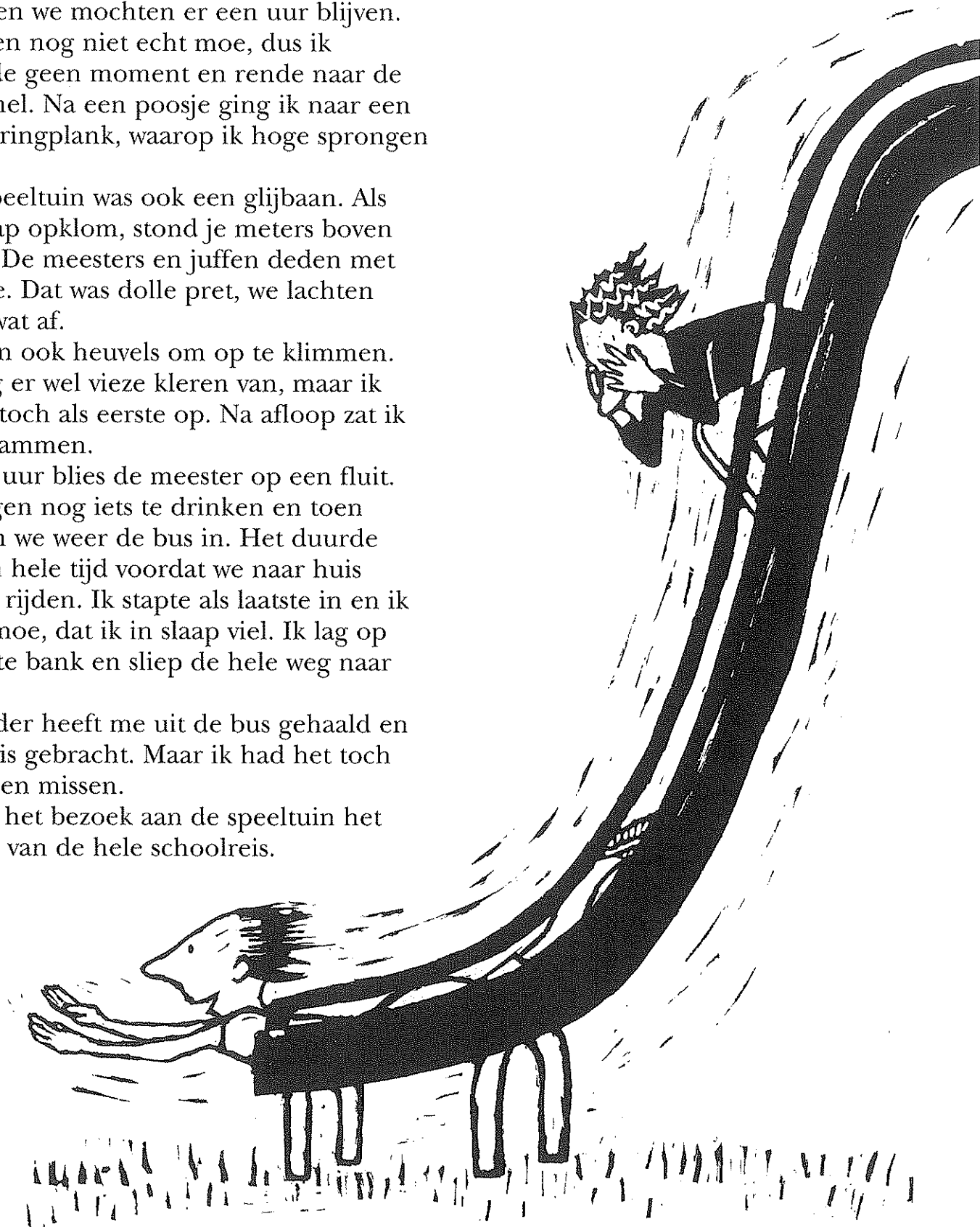
In de speeltuin was ook een glijbaan. Als je de trap opklom, stond je meters boven de rest. De meesters en juffen deden met ons mee. Dat was dolle pret, we lachten samen wat af.

Er waren ook heuvels om op te klimmen. Je kreeg er wel vieze kleren van, maar ik ging er toch als eerste op. Na afloop zat ik vol schrammen.

Om vijf uur blies de meester op een fluit. We kregen nog iets te drinken en toen moesten we weer de bus in. Het duurde nog een hele tijd voordat we naar huis konden rijden. Ik stapte als laatste in en ik was zo moe, dat ik in slaap viel. Ik lag op de laatste bank en sliep de hele weg naar huis.

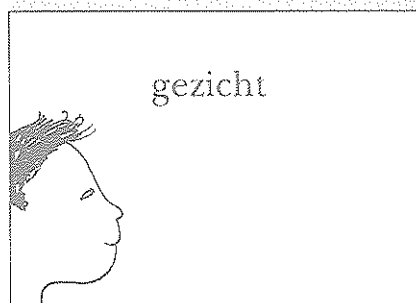
Mijn vader heeft me uit de bus gehaald en naar huis gebracht. Maar ik had het toch niet willen missen.

Ik vond het bezoek aan de speeltuin het mooiste van de hele schoolreis.

gezicht

Dit is het voorbeeldwoord:

Kijk er goed naar.

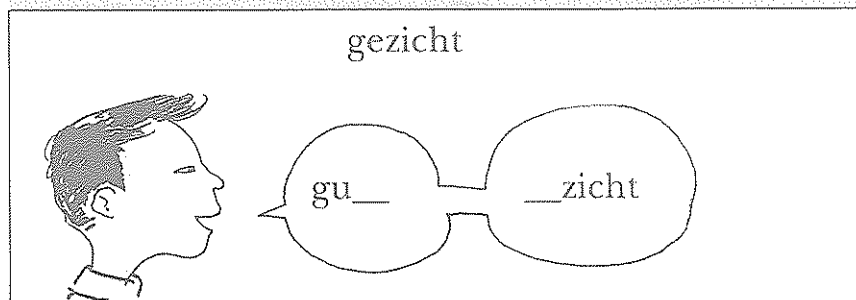

Het woord heeft twee lettergrepen.

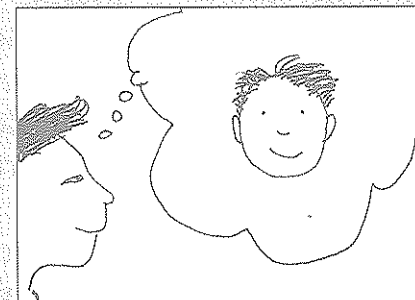

Let op bij de eerste lettergreep.

Zo zeg je dit soort woorden, maar zo mag je ze niet schrijven:

Je zegt direct de eerste lettergreep. Er staat ge maar je zegt -gu-. Je houdt de u aan en kijkt verder. Je zegt de tweede lettergreep.

Je denkt aan wat het woord betekent.

bedrag
 gehoor
 verkeer
 gedoe

verstoort
 gedrag
 verveel
 gebruik

bemoei
 geweest
 gedaan
 gewoon

gebeurt
 gebruikt
 begint
 bestaat

beweeg
 gedeeld
 geleerd
 bescherm

verhaal
 verdraai
 verband
 bedoelt

beveel
 verschil
 gezeur
 beste

gezicht
 betaal
 mevrouw
 gezien

bestaan
 verzakt
 verhaal
 beslist

beloof
 bedenken
 bericht
 geleerd

meneer
 geluk
 terug
 geheel

genoeg
 geloof
 bestaan
 beroep

geluid
 berouw
 benieuwd
 gemaakt

behoort
 verkoop
 meteen
 verdwijnt

bekijk
 tekeer
 meneer
 bedank

Wat is daar gebeurd?

„Wat zou daar gebeurd zijn?” riep Floor. In de buurt van haar huis stonden veel mensen. We renden ernaartoe en we wrongen ons tussen de mensen door. Er lag een man op straat, met een heleboel brieven en pakjes om hem heen.

„Het is geloof ik Teun,” zei mevrouw Jansen, de buurvrouw van Floor. Teun werkt bij de post.

„Hij heeft geluk gehad,” zei ze, „hij had wel dood kunnen zijn.”

Teun bewoog zich niet. Er zat bloed aan zijn wang.

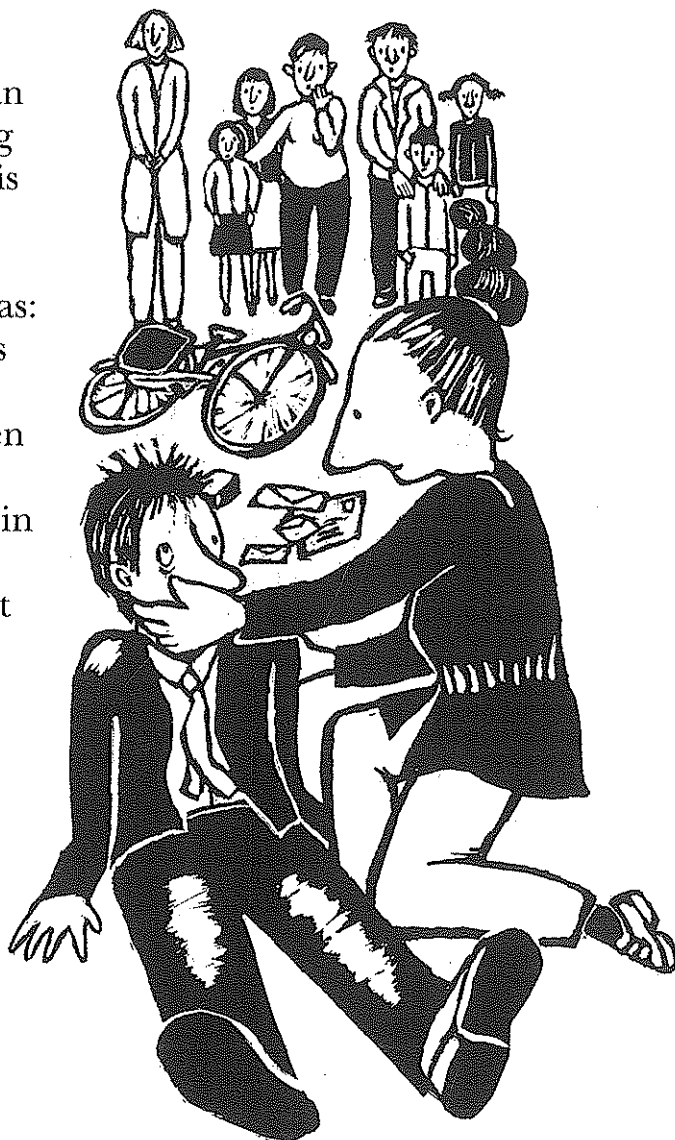
Al gauw kwam de dokter.

„Beweeg uw been eens, meneer,” vroeg ze.

Dat ging goed. „Daar is beslist niets mee aan de hand,” zei de dokter. Ze bekeek de wang van Teun. „Wees maar gerust,” zei ze, „het is maar een snijwond.”

Terwijl de dokter Teuns gezicht verbond, vertelde mevrouw Jansen wat er gebeurd was: Teun fietste langs de school, toen er ineens een kind overstak. Teun remde uit alle macht, maar ineens lag hij op straat. „Ik ben benieuwd wie dat geweest is,” zei Floor. „Volgens mij was het Flip, hij is een gevaar in het verkeer.” „Nou, ik bemoei me er liever niet mee,” zei ik. De dokter was gereed met het verband.

Ze bracht Teun weg en even later was alles weer gewoon op straat.

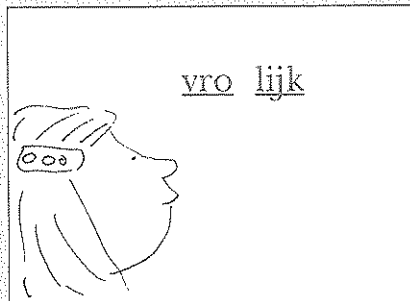

vrolijk

Dit is het voorbeeldwoord:

Kijk er goed naar.

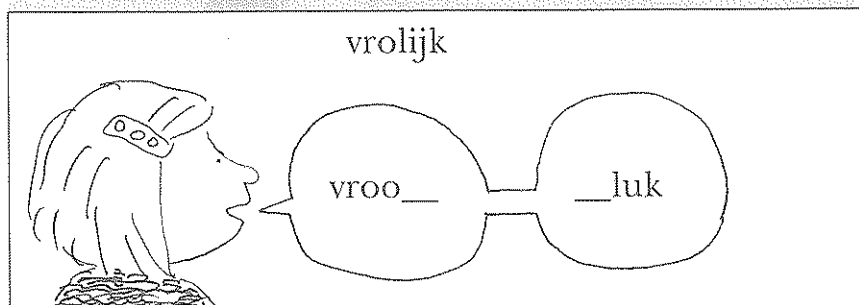

Het woord heeft twee lettergrepen.

Let op bij de tweede lettergreep.

Zo zeg je dit soort woorden, maar zo mag je ze niet schrijven:

Je zegt direct het eerste stuk. Je houdt de o aan en kijkt verder. Er staat **lijk**, maar je zegt **-luk-**.

Je denkt aan wat het woord betekent.

•
lelijk
eerlijk
dierlijk

manlijk
moeilijk
heerlijk

pijnlijk
sierlijk
klaaglijk

draaglijk
stierlijk
vrolijk

••
baarlijk
heuglijk
olijk
billijk

Een lelijk geluid

Paul loopt naar huis. Hij komt van een feestje en het is al laat. Het was een heerlijk feest, het ging er vrolijk aan toe en Paul loopt te zingen op straat. Dicht bij zijn huis hoort hij opeens een gek geluid. Paul staat doodstil.

Weer hoort hij het. Het is een lelijk geluid, waar hij angstig van wordt. Waar zou het vandaan komen?

Het geluid is zo hard, dat het pijnlijk is aan Pauls oren. Het lijkt een dierlijk geluid. Het is niet meer draaglijk.

Paul houdt zijn handen voor zijn oren en kijkt rond.

Hij moet naar huis, maar het lopen valt hem moeilijk. Als hij te laat komt, zal zijn moeder hem dat kwalijk nemen.

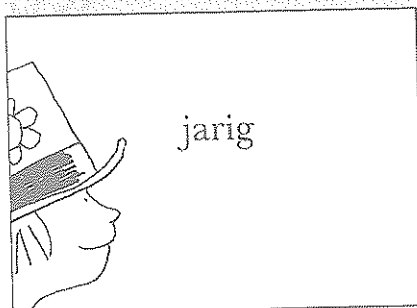
Dan hoort hij het geluid weer. Eerlijk gezegd is hij nu heel bang. Het geluid komt uit een boom.

Als hij omhoogkijkt, ziet hij de sierlijke staart van een slang. Dat kan toch niet. Paul rent weg, maar hij valt. Hij sluit zijn ogen en verwacht dat de slang in een oogwenk bij hem zal zijn om hem te wurgen. Als hij zijn ogen weer opent, ziet hij dat hij naast zijn bed ligt. Oh wat heerlijk, het was maar een droom. Vrolijk staat Paul op, maar hij kijkt toch even op straat of hij geen slang ziet...

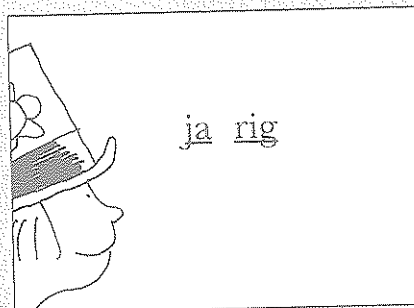

jarig

Dit is het voorbeeldwoord:

Kijk er goed naar.

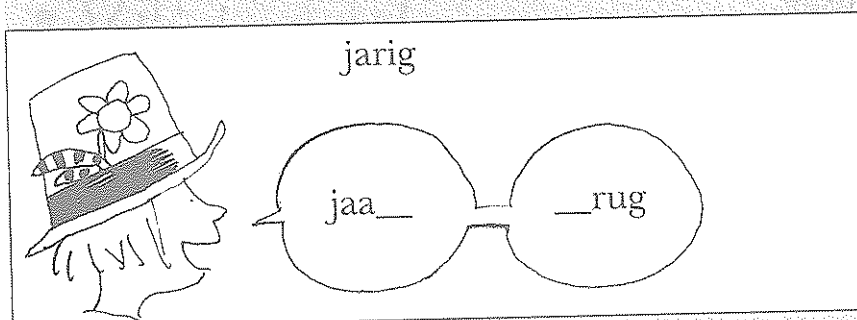

Het woord heeft twee lettergrepen.

Let op bij de tweede lettergreep.

Zo zeg je dit soort woorden, maar zo mag je ze niet schrijven:

Je zegt direct het eerste stuk.
Je houdt de **a** aan en kijkt verder.
Je leest **ig**, maar zegt **-ug-**.

Je denkt aan wat het woord betekent.

veilig
spoedig
vorig
lastig

prettig
treurig
haastig
hevig

gunstig
jarig
keurig
nuttig

schuldig
tijdig
vochtig
vorig

luchtig
slordig
tachtig
veertig

handig
ernstig
angstig
dertig

keurig
krachtig
zestig
zuinig

vijftig
giftig
mollig
nijdig

zielig
deftig
grondig
kleurig

droevig
mistig
machtig
moedig

heilig
aardig
nodig
weinig

grappig
rustig
bezig
enig

nuttig
prachtig
stevig
twintig

koppig
hartig
bochtig
geinig

sappig
harig
vettig
karig

De moeilijke tent

„Mam, we hebben niks te doen,” zeurt Linda.

„Waarom zet je de tent niet op?” zegt haar moeder. „Het is er prachtig weer voor.”

„Ja, dat lijkt me enig,” zegt Karin en ook Ans vindt het een aardig idee.

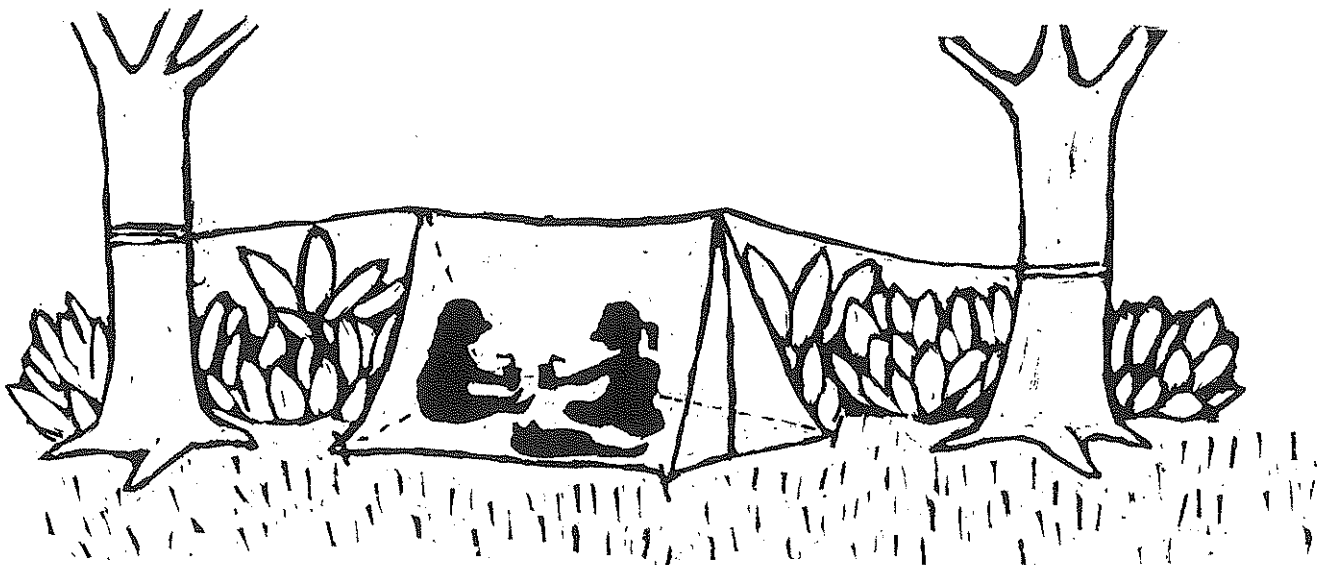
Linda haalt de tent. Ze kreeg hem vorig jaar van oom Bas toen ze jarig was. Hij zit stevig ingepakt en het is lastig om hem uit de zak te krijgen. Als het lukt, gaan ze haastig aan het werk. Maar ook al zijn ze nog zo handig, ze krijgen de tent niet in model. Ze trekken krachtig aan de touwen, maar het lukt niet.

Ans wordt koppig en begint steeds weer opnieuw, maar Karin blijft rustig.

„Laten we maar aan mama vragen hoe het moet,” zegt Linda. Haar moeder zegt: „Je hebt vier stokken en twintig haringen nodig.”

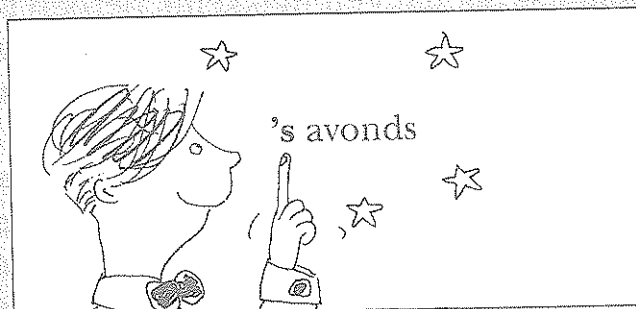
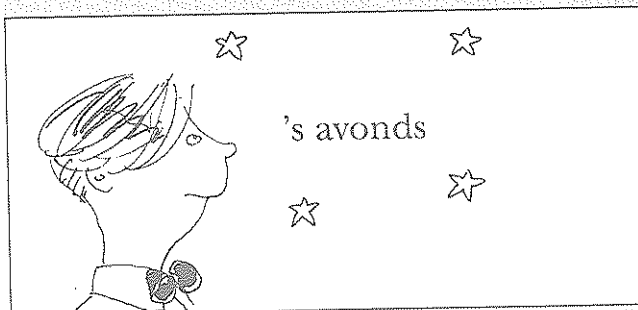
Maar zoveel zitten er spijtig genoeg niet in de zak. „Dat is niet zo gunstig,” zegt haar moeder, „zo lukt het nooit.”

„Wacht eens,” zegt Ans, „misschien kunnen we de tent aan de boom vastmaken. Voor de haringen zoeken we stokjes.” Tot zes uur zijn ze bezig, maar dan staat de tent ook echt. Niet zo stevig, maar goed genoeg om er gezellig in te kunnen spelen.

's avonds

Dit is het voorbeeldwoord:

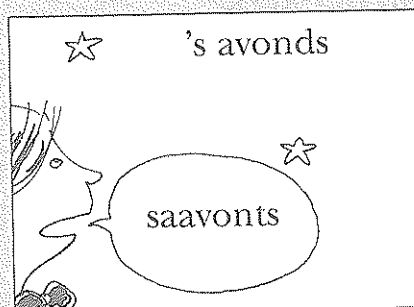
Kijk er goed naar.

Let op bij het eerste stuk, vooral bij 's.

Aan de apostrof kun je zien dat er iets is weggelaten.

Zo zeg je dit soort woorden, maar zo mag je ze niet schrijven:

's is een afkorting van
des. Het betekent in, in
de of van, van de.

Je leest de s aan
het woord vast.

Je denkt aan wat het
woord betekent.

's avonds
's winters
's ochtends

's middags
's zomers
's-Gravenhage

's morgens
's nachts
's-Hertogenbosch

De wielrenner

Maarten Meijer is wielrenner. Veel mensen denken dat dat een makkelijk beroep is. Van tijd tot tijd een wedstrijd rijden en tussendoor lekker niets doen, behalve zo nu en dan even snel fietsen.

Zo is het echter niet. Maarten is geen echte toprijder, maar een knecht, die anderen moet helpen winnen. Tussen de wedstrijden moet hij trainen door lange stukken te fietsen, elke dag.

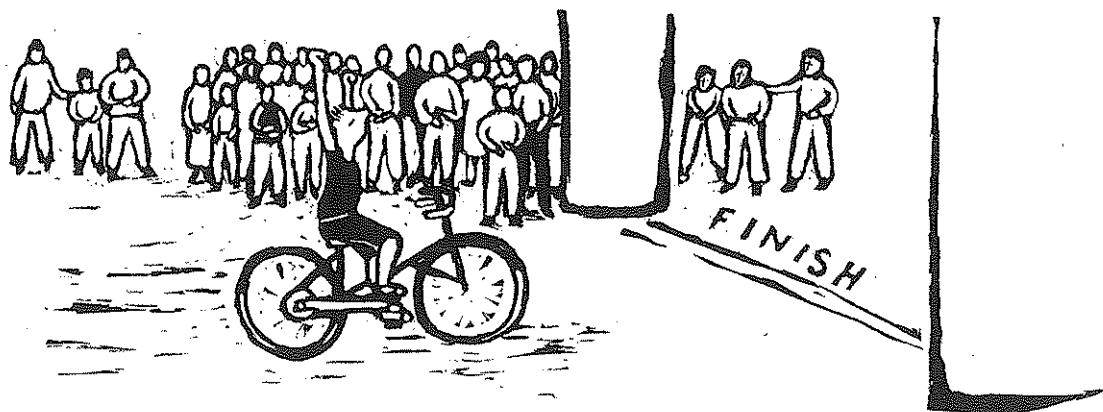
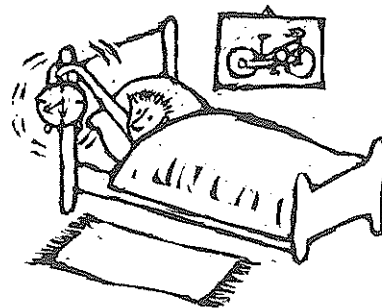
Zo'n dag ziet er als volgt uit. 's Morgens om half zeven staat Maarten op. Na een licht ontbijt gaat hij fietsen. Hij komt rond acht uur terug, eet wat en gaat aan het werk.

's Morgens werkt hij in de zaak van zijn vader in 's-Heerenberg.

's Middags werkt Maarten daar niet, maar gaat hij weer trainen. Hij fietst vaak van 's-Heerenberg naar 's-Gravenhage en dan via 's-Hertogenbosch terug. 's Avonds fietst hij ook nog een eind.

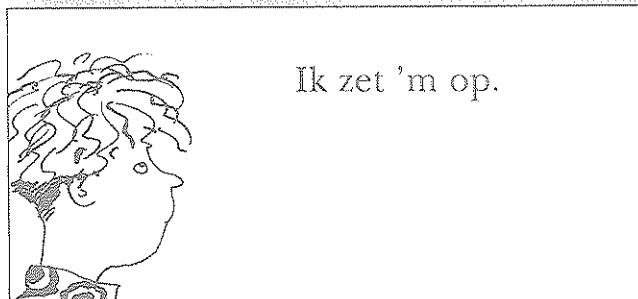
's Zomers gaat dat prima, maar 's winters is het moeilijk. Je ziet, Maarten is bijna heel de dag met fietsen bezig. Alleen 's nachts fietst hij niet, maar dan droomt hij er vaak over, en wint dan elke wedstrijd. Aan die mooie droom wordt 's ochtends vroeg door de wekker een einde gemaakt.

Als je nu weer eens een wedstrijd ziet, weet je dat wielrenners veel voor hun vak over moeten hebben.

Zet 'm op

Dit is het voorbeeldwoord:

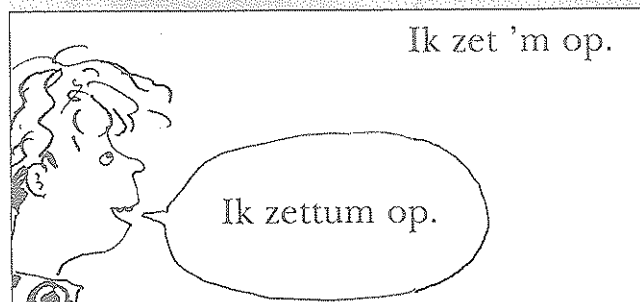

Kijk er goed naar.

Let op, daar is iets weggelaten.
 Dat zie je aan de apostrof.

Zo zeg je afgekorte woordvormen, maar zo mag je ze niet schrijven:

Je spreekt uit wat er staat en plakt
 de woorden een beetje aan elkaar.

De komma betekent dat er letters
 weg zijn gelaten. Het is vooral spreektaal.

	Voluit:	Je zegt:
's maandags	des	smaandags
't plein	het	utplein
da's	dat is	das
'k moet	ik	kmoet
d'r tas	er/van haar	dur tas
m'n	mijn	mun
z'n	zijn	zun
zo'n	zo een	zoon

's avonds
 zet 'm op
 't plein
 's zondags
 't Zwarte Woud

'n bed
 'k moet
 't bos
 'n huis
 z'n school

't hapje
 't regent
 'k heb
 d'r tas
 m'n oom

da's aardig
 z'n jasje
 't doek
 ik heb 'm
 zo'n gat

'n lied
 't eerst
 's-Gravenhage
 ga je 't doen
 kom d'r in

's ochtends
 m'n jas
 d'r fiets
 ik denk 't wel
 'k geloof het niet

Tikkertje

Freek woont aan een plein. 's Woensdags is daar markt, maar op andere dagen speelt hij er met zijn vrienden. Ze gaan elkaar vaak vangen op 't plein. Els is er altijd bij. Ze is niet op d'r mondje gevallen en roept altijd 't eerst dat zij 'm wil zijn. Meestal krijgt ze d'r zin.

Freek moet hard lopen om niet door d'r getikt te worden, maar het duurt nooit lang of Els roept: „'k Heb je.”

Altijd wordt hij 't eerst getikt, maar vandaag heeft Freek een plan om Els d'rtussen te nemen. Hij is af en Els zit achter Roel aan. Ze roept: „Tikkie!” „Da's gemeen,” schreeuwt Roel. „Je hebt me niet getikt, d'r zat zo'n gat tussen ons.” 't Klopt niet, maar Els haalt d'r schouders op. „Loop dan maar weg,” zegt ze. „Ik krijg je toch wel.”

En ja, even later tikt ze Roel op z'n schouder. Els is echt de snelste.

„Wie wil 'm nu zijn?” vraagt ze.

„Ik,” zegt Freek, „en ik geef jullie vijf tellen voorsprong.”

Els en Roel stuiven d'rvandoor. Ze zien niet dat Freek snel achter een auto duikt. Els stopt. Waar blijft Freek?

Ze loopt terug, vlak langs de auto. „Freek!” roept ze. Als 'n dolfijn uit 't water springt Freek tevoorschijn.

„Tikkie,” roept hij. „Da's niet eerlijk,” protesteert Els, „zo'n tikker heb 'k nog nooit gezien.”

„Dan zie je 'm nou,” lacht Freek. „Wie niet snel is, moet slim zijn.”

°
m'n oom
's winters
lelijk
sappig
lege

bedank
menen
vrolijk
verstoort
straten

heerlijk
hevig
dertig
't eerste
verveel

vorig
drinken
weinig
kwalijk
hopen

kwaken
geleerd
schilders
hebben
grasveld

verband
sproeien
schrijven
slappe
droge

zomaar
terug
zo'n gat
spreken
gunstig

beven
ruwe
spijkers
schrikken
mooiste

vreemde
kabels
parels
wegens
neven

aarzel
prettig
beslist
zere
meubels

namens
beitels
schouders
koele
gladde

plant
havens
bodems
tiende
zachte

draaien
blauwe
'n huis
treuzel
komen

vriezen
kreunen
turen
gluren
grommen

spotten
struiken
boren
weten
meest

mistig
gapen
's middags
keken
betaal

dubbel
eerlijk
verhaal
bericht
geluk

begint
gezicht
krachtig
d'r tas
strijken

M'n verre oom

Ergens hier heel ver vandaan,
staat m'n oom te kijken naar de maan.
Als ik zijn kaart zit te lezen,
moet hij aan de andere kant van de aardbol wezen.

Hij vertelt ons wel veertig verhalen,
van vreemde streken en vreemde talen.
Vanaf zijn tiende jaar is hij op zee
en in zijn hart reis ik heerlijk met hem mee.

Ik zie de mooiste havens langs me gaan.
En 's avonds is er weer dezelfde maan.
Als 's winters de koele dagen zijn gekomen,
hoop ik dat hij spoedig weer thuis zal komen.

En zal vertellen over al die warme landen.
Dan zie ik hem met bruin gezicht en witte tanden.
Een sappig verhaal over een woeste zee.
Och, kon ik maar eens met hem mee.

Maar nee ik ben nog lang niet oud genoeg.
Ik droom alleen van zeil en boeg.
Voor mij op het grasveld is de zee.
Daar doe ik het zolang maar mee.

De meubels in de kamer zijn mijn schepen.
Uit blauwe stof knip ik wat repen.
De wind komt uit mijn mond.
Zo reis ik vrolijk de wereld rond.

't Zal echt wel moeilijk wezen,
om rustig wat over die landen te lezen.
Ik ben nogal haastig van mijzelf,
het duurt nog lang, want ik ben nog maar elf.

Maar eens dan loop ik zelf door verre straten,
en zal ik vreemde talen praten.
Dan zal ik jou mooie kaarten sturen,
maar dat gaat nog wel tien jaar duren!

